

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un ștr mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Marile serbări dela Oradea

La împlinirea alor 200 ani dela deschiderea celei dintâi școale românești din Biharia și 150 ani dela înființarea școalei de învățatori a episcopiei române-unite

28 Maiu 1934.

Sărbătoarea din acest an a Pogoririi Sf. Spirit a fost pentru întreaga biserică românească unită un prilej de mare bucurie. Episcopia noastră dela Oradea-Mare a prăznuit, cu toată strălucirea cuvenită, două mari date istorice: împlinirea alor 200 de ani dela deschiderea celei dintâi școale românești în ținuturile Bihariei, la Oradea, și 150 ani dela înființarea școalei normale pentru luminătorii poporului românesc din țara Crișurilor.

Fericită sărbătoare!

Când stai să socotești, prin câte asupriri și necazuri a trecut bietul nostru neam românesc între granițele Ungariei usurpătoare de pe vremuri, câte obide și amărăciuni au trebuit să înghită moșii și părinții noștri, mai ales în depărtatele ținuturi din preajma Tisei, spre Dobriținul celei mai furioase încălcări ungurești, abia îți vine să crezi că noi am putut avea acolo două neînfricate așezăminte de lumină românească și creștină, cari au înfruntat toate furtunile, toate uraganele dușmănoase, și au putut trăi, să le vedem astăzi cu coroane de lauri de sute de ani pe frunțile curate, neprihănite!

Serbările școlare dela Oradea-Mare au fost însă nu numai o bucurie de cel mai înalt avânt pentru orice suflet românesc. ci și o curată și mângâietoare fală pentru biserică unită din întreaga țară noastră, iar în chip deosebit pentru vladicia noastră dela Oradea, care ea a dat neamului nostru acestea două așezăminte atât de binefăcătoare în celea mai primejdute ținuturi ale neamului nostru.

Oâte au trebuit să îndure umiliții arhieriei români ai Orăzii, până când au putut deschide și ținea sub streșina bisericii lor episcopale o școală valahă pentru pruncii nației noastre asuprite! Ce lupte au avut de purtat, ca sufletul românesc să nu poată fi rupt de tulpina neamului și ca ocinașele copilașilor români să poată răsuna în dulcele grai al măicuțelor lor! Și câtă trudă, ca nu

numai pruncii cei mărunți să aibă hrana sufletească în limba lor, ci și satele din îndurerata Biharie să-și poată avea luminătorii, dascălii de nație românească!

De așa arhieriei s'a învrednicit în sbuciumatul ei trecut episcopia unită a Orăzii!

Iar ca jertfa unor asemenea vlădici întemeietori de mari așezăminte să fie deplină, înduratu-s'a Provedința dumnezească să nu rămână nici zilele de astăzi mai prejos decât „celea trecute vremi“ ci marea operă a înaintașilor să fie desăvârșită prin noua ctitorie a Înalt Preasfințitului *Episcop Valeriu Traian Frențiu*: Minunata clădire nouă din fața catedralei, adevărată cetate școlară, care adăposteste, cum nu se poate mai bine, celea două școli jubilară, atât de vechi și atât de trebuincioase acolo, la granița de apus a țării noastre.

Frumoasă incununare și frumos praznic, chiar în luminata sărbătoare a Rusaliilor, în care coboară de sus toate harurile, toată binecuvântarea cerească!

Iată raportul nostru asupra acestui măreț praznic creștinesc și românesc:

Noua cetate școlară din Oradea

În piața principală a Orăzii, astăzi numită a Regelui Ferdinand, se află celea două mari biserici românești. Catedrala unită, când sosim noi, seara târziu, are turnul frumos luminat, ca o strălucită prevestire a mărețelor serbări ce se vor desfășura aici, mâine. În fața catedralei se înalță noua clădire a școalei normale jubilară: *adevărată cetate*, cu fațada între două străzi, cu trei rânduri de ferestre, cu foarte drăgălașe cerdacă ca la culele voievodale de demult, cu turnulețe și contraforturi, cum mai frumoasă nu are alta marea oraș dela Crișuri. Este noul palat școlar al Episcopiei noastre, ridicat de curând, prin jertfa și purtarea de grijă a Înalt Preasfințitului Episcop Valeriu. El poate fi numit cu drept cuvânt o mândrie nu numai a bisericii românești unite, ci a Românilor înțreg.

În întunerecul serii târzii și această splendidă cetate este acum foarte frumos luminată. Ferestrele înfățișează chipuri blânde de vlădică de demult, cari au ostenit întru înteme-

ierea și durarea Sionului românesc dela Crișuri și din țara Bihariei.

Până târziu în noapte luminile stăruie vestind marelui oraș sărbătoarea de mâne a învățaturii și sufletului românesc.

Fecerie de neuitat pentru toți cei ce au avut norocul să-o vadă!

Serbările de pomenire

Serviciul la catedrală

În ziua a doua de Rusalii, 28 Mai, serbările jubilară au început cu serviciul divin în catedrala episcopescă. Pontifică I. P. Sf. Sa Episcopul Dr. Valeriu Traian Frențiu, în strălucit săbor de canonici și preoți. Cântă vestitul cor al maestrului Hubic. Stalele canonice dela dreapta strălucesc astăzi de corpul ofiteresc ale garnizoanei din Oradea. De partea cealaltă sunt de față toate autoritățile civile și delegații eparhiilor surori, canonici, protopopi, preoți și mireni dintre cei mai distinși.

Naia bisericii abia poate să mai încapă pe foștii elevi ai școalelor jubilară, cari au venit cu sutele din toate colțurile Bihariei, Sătmarului, Maramureșului și părțile arădane. Corurile laterale sunt înțesate de școlari și școlărițe.

Vin și gustă înțreg farmecul unei slujbe arhieriești la Oradea dd. Ministrul Dr. Constantin Angheliescu și Alexandru Lapedatu, sosiți anume încă din preziudă ca să asiste la mărețele serbări.

La sfârșitul liturghiei se slujește un *parastas* pentru sufletele profesorilor și dascălilor repausați ai școalei, apoi se cântă *Doxologia cea mare*, în semn de mulțumită lui Dumnezeu, că silințele înaintașilor au rodit acest frumos jubileu.

Ședința festivă

După slujba dumnezească s'a ținut în noua sală festivă a școalei normale *ședința sărbătorească de pomenire*. Rar prilej unde se mai poate vedea adunată într'o sală atâta lume românească aleasă, ca astăzi, aici. Sunt de față *cinci Arhieriei*, trei uniți și doi ortodocși, *doi Miniștri*, înalți slujbași din ministere, numeroși ofițeri înalți, profesori universitari, parlamentari, căpetenii administrative, protopopi preoți, lume civilă din toate colțurile țării și public fără număr din Oradea și împrejurimi. Foarte mulți învățatori dintre cei cari și-au primit învățatura în școala normală jubilară.

În aerul de înaltă sărbătoare răsună mai întâi „Imnul Regal“ ascultat în picioare de înțreg publicul asistent. Apoi I. P. Sf. Sa Episcopul Traian Frențiu rostește cu glas emoționat cuvântul de sărbătoare:

Cuvântarea de deschidere a Inalt Preasf. Sale Valeriu Traian Frențiu

Escelențele Voastre,
Preasfințiile Voastre,
Doamnelor și Domnilor,

Ne-am adunat azi să comemorăm 150 ani impliniți dela deschiderea celei dintâi școli normale românești pentru pregătirea învățătorilor pe hotarul nostru etnic de Vest; precum și 200 ani dela deschiderea celei dintâi școli primare românești aci, în Oradea.

În anul acesta școlar, s'au împlinit 200 ani dela deschiderea celei dintâi școli primare românești din Oradea. Incepând dela 1733, aceasta școală românească spre deosebire de celelalte școli populare românești pregătea pe viitorii învățători din satele românești după vechea metodă. Apoi, după ce s'a înființat școala normală, aceasta școală primară a servit mai departe ca școală de aplicație și fiindcă pe vremea aceea nu existau alte școli speciale pentru pregătirea învățătorilor, am putea zice cu tot dreptul că școala noastră normală lucrează de 200 ani.

La 1777, când s'a înființat Eparhia noastră, apare »Ratio educationis« pentru regatul ungar și părțile adnexe. Anume, la învătarea Impărătesei Maria Terezia, Părintele Ignățiu Felbiger organizatorul învățământului din Germania, după bogate experiențe școlare, vine și introduce și în Monarhia Austro-Ungară, noua s'a metodă de a pregăti pe viitorii învățători.

Episcopul Moise Dragoș, îndată după înființarea Eparhiei noastre, voește să introducă școala românească metodică pentru pregătirea învățătorilor, dar i-se pun piedeci, și i-se răspunde că, pe lângă Episcopia romano-catolică se află o asemenea școală și într'unul și același district nu să permite să fie mai multe școli normale. Episcopul Moise Dragoș însă nu cedează, și după o luptă de 7 ani, în anul 1784, îi succede să primească aprobarea Consiliului Locotenenței Regale pentru numirea celui dintâi Director al școlilor naționale și profesor al preparanzilor români precum și asigurare unui salariu anual de 300 florini din Fondul studiilor.

Triumful acesta național este începutul unei lupte neîntrerupte de 150 ani, izbutind însă și în timpurile cele mai vitrege din trecut să țină aprinsă făclia culturii românești pe aceste meleaguri și școala se dezvoltă treptat cum se dezvoltă învățământul pedagogic, și ține în totdeauna pas cu cele mai bune școli normale din țară.

Serbarea de azi încheie în mod strălucit o perioadă de 150 de ani, bogată în lupte grele și în fapte mari.

Aci s'au aprins torțele cari au răspândit lumina credinței și conștiința națională pe întreg hotarul etnic de vest. De aci au plecat povăzuitoarii neamului nostru, în număr total 3669 sau la an cam câte 25, nu numai în satele din Județul Bihorului, ci spre Nord în toate satele din Județele Sălajului și Sătmarului, până în Maramureș și spre Sud în județele Arad, Timiș-Torontal și Caraș-Severin, iară spre Vest până la Tisa, până unde a răsunat graiul românesc. Iar Corpul profesoral a dat neamului din sânul său 3 Arhieri, pe marele Mitropolit Ioan Vancea de Buteasa, pe Episcopul din Gherla Ioan Sabo și pe Episcopul din Oradea Iosif Pop Sălăgeanu, renumitul specialist în Dreptul canonic. Munca profesorilor a fost totdeauna o muncă de Apostol, cari nu așteptau nici o recunoștință, și nu urmăreau nici o mărime pentru ei, ci lucrau totdeauna din toate puterile, până la abnegare de sine, pentru binele neamului și înflorirea Sfintei Biserici, socotindu-și ca cea mai aleasă cinste a lor, conștiința că au contribuit fiecare la bunăstarea morală și materială a poporului. Luând exemplul dela ei, acum, când

bunul Dumnezeu ne-a ajutat să învingem toate greutățile materiale și să ridicăm și această nouă clădire îmbrăcată în haină românească, ce poate satisface toate necesitățile unei clădiri școlare bune, igienice și moderne, și pe care o inaugurăm acum cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu binecuvântarea Spiritului Sfânt. »Să uităm ceea ce am făcut, și să ne gândim totdeauna la ceea ce e încă de făcut«.

Razele binefăcătoare ale luminii să domnească totdeauna în această școală a noastră și rog pe profesorii de acum și din viitor să-și pună tot sufletul pentru a crește națiunii și patriei noastre învățători bine instruiți, oameni de caracter, cu frica lui Dumnezeu, îndrumând bine școala, pentruca și în viitor să fie un focar de adevărată cultură românească și creștinească, și astfel aceste serbări să nu aducă numai mângâierile pe cari le poate da reprivirea asupra unui trecut măreț de un veac și jumătate, ci să rodească îndemnuri puternice și fecunde pentru a tinde și a ajunge în viitor cu ajutorul bunului Dumnezeu la o strălucire și mai mare; iar elevii de acum și din viitor să-și pună toată truda, ca la școala aceasta totdeauna să-și poată păstra numele bun și ei unul cu altul să emuleze în bine și să fie conștienți de chemarea lor. Acum după ce în catedrală am înălțat rugăciuni de mulțumită bunului Dumnezeu pentru că cu toată vitregia timpurilor trecute ne-a conservat aceasta instituție jubilară și am cerut ajutorul ca și pe viitor să ni-o păstreze pentru preamărirea Sa și binele națiunii; proslăvind memoria Episcopului Moise Dragoș, întemeietorul acestei școli, precum și a celorlalți antecesori ai noștri în scaunul episcopesc din Oradea, sub a cărui oblăduire, modesta școală normală românească a lui Moise Dragoș s'a dezvoltat în școala normală modernă de azi, aducând recunoștința neamului și a bisericii atâtor generații de dascăli români, cari în curs de 150 ani au ținut trează conștiința națională pe aceste plaiuri și au răspândit lumina ce o au primit în aceasta școală.

Mulțumim Exelenței Sale Domnului Ministru al școlilor Dr. Constantin Anghelescu care se bucură totdeauna de progresul școlilor, mulțumim Escelenței Sale Domnului ministru Alexandru Lapedatu istoricul și președintele comisiei monumentelor istorice, conducătorul cultelor, — că nu au cruțat oboseala, și nu au pregetat să fie în mijlocul nostru astăzi la această sărbătoare nu numai a eparhiei de Oradea, ci a întregului neam românesc, în a cărui slujbă a stat totdeauna această școală.

Mulțumesc Inalt Prea Sfinției Sale Episcopului Roman Ciorogariu, care, deși bolnav, a ținut să fie cu noi în ziua de azi. Mulțumesc tuturor autorităților cari ne-au onorat cu prezența lor aici.

Salut cu toată dragostea pe foștii elevi, cari arătându-și recunoștința pentru binefacerile ce le-au primit de aici, au ținut de o datorință a lor să vină la acest mare praznic al maicii lor, al bătrânei preparandii din Oradea, și mulțumindu-Vă tuturor celor ce ați binevoit a veni aici să vă bucurați cu noi — declar ședința festivă deschisă.

Cuvântul dlui Ministru Anghelescu

Al doilea cuvânt l-a spus d. Ministru al Instrucțiunii, din care reținem următoarele:

In cultul neprihănit al cinstirii trecutului școlii românești, școala pe care o sărbătorim astăzi ocupă un loc de frunte.

In acești o sută cincizeci de ani, de apostolat pentru răspândirea culturii naționale, câte generații de suflete alese, câți mari patrioți nu au eșit din această școală cari și-au pus toată dragostea și toată

truda sufletului lor în serviciul școlii, în serviciul idealului aspirațiilor neamului nostru.

Cei eșiți din această școală au continuat, au pregătit și au intensificat focul sacru al dragostei de neam. Ideia națională încălează inimile iar cultura ce se răspândește în masele adânci ale poporului, era făclia care lumina sufletele și le indica cărările ce duceau către înfăptuirea României de astăzi.

Alături de școală trebuie să recunoaștem însă că biserica a avut rolul său precumpănitor. Menținând veșnic aprinsă candelă naționalismului ea a menținut trează conștiința națională și a pregătit poporul pentru ziua cea mare când avea să sune ceasul reîntregirii neamului.

Biserica și școala au fost și rămân pe veci nedespărțite în sufletul și în recunoștința poporului nostru.

Și pentru că sărbătorim aniversarea a 150 de ani a acestei școlii, cu adâncă recunoștință constatăm marea însemnătate ce a avut acest lăcaș de cultură românească asupra dezvoltării spiritului românesc în această parte apuseană a Ardealului.

Serii întregi de tineri s'au adăpat la acest izvor limpede de carte, ducând mai departe graiul românesc și făcându-l ca el să rămână mai curat și mai frumos în școală și în altar.

În aceste sentimente, Ministrul Culturii Naționale exprimă profunda sa recunoștință Prea Sfinției Sale Episcopului Frențiu care a pus toată munca, tot devotamentul și tot sufletul lui de bun român, pentru clădirea acestui edificiu măreț, a acestui palat care va servi de lăcaș școlii normale, menită să dea un nou avânt, o nouă strălucire culturii românești din această parte de apus a țării.

Sfârșind cuvântul său d. Ministru Anghelescu înmânează I. P. Sf. Sale Episcopului Valeriu decorația »Meritul Cultural« cl. I. trimisă de M. S. Regele.

Alte cuvântări

În numele bisericii ortodoxe a vorbit P. Sf. Sa Episcopul Roman Ciorogariu, pomenind luptele grele din trecut pe cari le-au purtat frățește toți Românii, fărăosebire de confesiune.

Ilustr. Sa Vicarul episcopesc Dr. G. Micaluș din Oradea a vorbit în numele capitolului Orădan și al Academiei Teologice. Canoicului Dr. Molnar, a vorbit frumos românește în numele episcopiei romano-catolice. Generalul Ilcuș în numele Armatei, precum și prefectul județului Bihor d. Dr. Băncilă în numele poporului luminat prin școlile jubulare.

Din partea Lugojului a vorbit Ilustritatea Sa canonicul Boroș, în numele Preasf. Iuliu al Clujului Rev. Agârbiceanu, în al Preasf. Alexandru al Maramureșului Rev. Lud. Vida, canonic. În numele »Agrului« d. Gelu Egri, apoi în numele școlilor din Beiuș Păr. director Flueraș și un foarte inimos student d. Vereș în numele tineretului din Asociația »Astru«. Precum și alții.

La sfârșit D. Ministru Anghelescu a mai decorat în numele M. Sale Regelui cu »Meritul Cultural« cl. II. pe d. C. Sabo, directorul școlii normale și pe mai mulți profesori și dascăli vrednici ai celor două școli jubulare.

Începând dela ședința festivă publică a vizitat frumoasele expoziții aranjate în curtea școlii, din cari s'a putut constata munca harnică și pricepută ce se desfășoară aici, atât din partea profesorilor cât și a ele-

vilor. Acestea expoziții au fost mult laudate de toți cei cari le-au văzut.

Masa comună

La ora 1.30 I. Preașf. Valeriu a invitat la o masă comună pe dd. Miniștrii și pe oaspeții din depărtări, precum și numeros public din Oradea. Masa s'a ținut în sala cea mare a „Halei Comerciale“, participând peste 300 de persoane. S'a ținut o singură cuvântare, pentru M. S. Regele. D. Ministru Anghelescu a rămas atât de încântat de celea văzute în școalele dela Oradea, încât s'a simțit îndemnat ca la masă să mai dea câteva decorații, și profesorilor dela școalele statului.

Producția sărbătorească a școalelor

La ora 3 după masă, lumea se adună în minunata sală a școlii normale, ca să fie de față la serbarea cu program a celor două școale jubilară. Cu toată mărimea ei, sala nu poate cuprinde întreg publicul. Atâta lume ascultă frumosul program din curte, prin ușile deschise.

Sunt de față dd. Miniștri cu suitele și I. Preașf. Valeriu, bunul Patron și Ctitor.

Programul îl deschide „Imnul Regal“ cântat cu inimă și multă precizie de corul normaliştilor cari poartă frumoase costume naționale. Conduce un profesor-preot, în reverență. Aceeași laudă meritată pentru toate punctele muzicale. În orașul maestrului Hubicnici nu se poate altfel: cântul este ținut, pretutindeni, la mare înălțime și cinste, și se simte la fiecare pas temeistica și artistică instrucție muzicală. Ce frumoase puncte de orhestră ne-a dat aceeaș școală normală jubilară! Amintim „Crai nou“ de Porumbescu, „Floarea României“ de Paschil și „Uvertura“ de Boildeu. Dintre coruri: „Cântecul lui Iancu“, „Horia, Cloșca și Crișan“ de Vorobchievici, „Marșul Regal“ de Muzicescu.

Publicul a urmărit cu foarte multă luare aminte și plăcere „Aniversarea școlii“ piesa ocazională jucată de elevii școlii de aplicație. O lume de basm, cu oaste de pitici slobii, împletită cu amintiri istorice și cu

icoanele marilor arhieriei etitori, cari apăreau aievea, ca primtr'o vrăjită fereastră a trecutului. În fața dăscăliței, care intruchipa pe „măicuța școlară“, tabăra de școlărei pune la cale înduioșătorul primos al buchetului de răsplată și recunoștință. Era poate mai nimerit ca și acești mici elevi să fi fost prezentați în costumul național, ca și dulcea lor măicuță. A urmat apoi scena cu foștii școlari, ajunși advocați, medici, profesori, ehiar deputați, și toate breslele, prin cari trăiește și se înalță un popor. Icoană plină de învățăminte, ce daruri neprețuite poate da neamului o școală inimioasă și cu suflet!

Fermecător a fost dansul micilor școlărițe în costume românești. Acolo, la graniță, acest costum este mai la locul lui decât oriunde. Am văzut un bătrân „cive“ (cetățean) din lumea pestrițată a Orășii, care lăcrima de bucurie, văzându-și nepoata în mlădiosul și dulcele port românesc. „Uite, frate, ceea, colo, a treia din horă, cu treicolorul la brâu, e Liviuța, nepoata mea!“ — spune bătrânul cu tâmplele albe. El, cu sarica asagră, înșinorată, a orășanului dela margine, nu mai poate de fericire când își vede nepoțica în portul străbun al părinților săi!

Programul a fost completat cu diferite exerciții ritmice (gimnastică nouă) și cu Horele și Sârbele de fanfară ale școlii normale. Program bogat, gustat cu plăcere nespūsă și din belșug răsplătit cu aplauze.

Inchelerea serbărilor

După masă, la ora 6, au plecat dd. Miniștri, foarte încântați de celea văzute, dovadă numeroasele decorații împărțite directorului și profesorilor școlii („Meritul cultural“). La ora 8 I. Preașfințitul a dat un ceai în reședința episcopală și o gustare, cu invitați din toată eparhia. Iar la ora 9 seara, frumoasa catedrală unită a fost iarăși luminată, în strălucire de becuri electrice. Tot asemenea cetatea școlară din față, cu serdacele ei românești. Șirul arhieriei blânzi, cari au etitorit în decursul vremurilor mărețele așezăminte, privesc, din icoanele luminoase, cu părintească mulțumire minunata încoronare a vechilor lor străduinți.

Apoi, șiresgul de lampioane și de torțe, purtate de școlari, înflăcăază pe rând, în lumina bucuriei, toate pietele și străzile marelui oraș dela graniță, vestind izbânda gândului și a cărții românești mântuitoare.

Mărire înaintașilor cari au visat și au pregătit această serbătoare! Mărire bunului Părinte de astăzi, care a pus coroană marelui vis al înaintașilor săi!

Al. M.

Pentru cine stătim sfinții

„Sfinții toți prin credință au biruit împărăția...“ Din apostolul duminicii tuturor sfinților sau întâia după Rusalii (Evrei 11, 33-40 și 12, 1-2).

Biserica noastră ne îndeamnă încontinuu să cinstim sfinții. Toate slujbele sale le încheie cu „pentru rugăciunile... tuturor sfinților“. Nouilor născuți le dă nume de ale sfinților. Sărbătorește în fiecare zi unul sau mai mulți sfinți, iară în duminica cea dintâie după Rusalii pe toți sfinții. Așează pe iconostase icoane de ale sfinților, iară în altar și în antimis moaște de ale sfinților.

Și să nu zică nimenea, că acest cult al sfinților este nou. Încă în veacul întâi și al doilea al creștinismului aflăm urme că creștinii au cinstit pe sfinți. Astfel ne spune Eusebiu (un mare învățat, episcop la Cezarea, care a trăit între anii 207—311) că comunitatea creștinească din Smirna a scris către comunitatea creștină din Philomelium, că are de gând să sărbătorească ziua când sfântul ei episcop Policarp a

„Foița UNIRII POPORULUI“

In crâng

Zi de primăvară caldă
Poezie mută;
Dai atâta liniștire
Celui ce te-ascultă!

Cun covor de floricele
„Gruniul“ e'mbrăcat;
Iar, în mîesul zilei calde
Crângu'i nemișcat.

Ca un ștregăraș, părăul,
Prin pădure'n vale,
De pe-o stîncă își aruncă
Zimbelele sale.

Doarme zarea. Doarme codrul,
Dorm și păsărele;
Cât de pribeгите's însă,
Gândurile mele!

Trec doar clipe, după clipe,
Timpul se distramd;
Una după alta'n gându-mi
Trec icoane'n goand.

Cîncîți de ilinci s'aude
La izvorul rece,

Câte-o adiere'nceată
Pe de-asupra trece.

Dup'amiasii din crâng o farcă
Tonul și-a'ncercat,
Respirând din greu în urmă
Sborul și-a luat..

Un sticlete se trezește,
Iocmai dintr'un spîne
Și-și reia din nou cîntarea
Plînd de suspine.

Cîntă colo'n vale cucul,
Pe-o voce de bas;
Pîșgoiu îl ajută
Intr'un imn, pe nas.

Vrăbioiul se întrece
Parcă pe turcește,
Iar ciocănițoarea'i sice:
Vesi și isprăvește...!

S'a tresit și crângul verde
Intr'un lung suspin:
Pe cînd din spre soare-apune
Lin, cu totul lin:

A'nceput un vînt s'adie,
Murmură făgetul..
Iar, o mierlă dintr'o tufă
Și-a'nceput concertul...

E. Balu

Cantorul din Cib

O viață de om vrednic și bun slujitor al
Casei Domnului

Neobositul și vajnicul luptător pentru
biserica și legea sa, cantorul Irimie Boca, a
închis ochii pentru vecie.

Născut în 1 Mai 1861, în com. Glod, s'a
căsătorit în Cib în 1887 cu Elisabeta, fiica
preotului de atunci Petru Popoviciu.

De mic, păstor la oi, citea Psaltirea,
facerea să învețe glasurile din ostoih — și
truda nu i-a fost zadarnică, căci repede a fost
stăpîn pe cele 8 glasuri și în 1887 a fost ales
cantor la biserica din Cheile Cibului. — Heil
— dar un tipicist bun ea „badea Irimie“ cam
rar. Nu odată a avut prilej să se tragă în
degete cu profesori de teologie pe chestia ti-
picului bisericesc, adică rânduiala slujbelor
din Dumineci și sărbători. — Câte rele și câte
schimbări nu vor fi fost în cei 47 de ani de
cantorat și perândându-se 8 preoți în parohia
unită din Cib?!

Nu i-a adus însă viață întreagă, ce i-a
adus anul de rebeliune la Cib, 1925; cînd în
lipsă de preot local frații ortodocși s'au mă-
pustit cu toate puterile, luându-ne biserica
din Cheile Cibului. Bietul badea Irimie, cât a
avut de suferit! Improșcat a fost cu pietri,
bătut cu băta, escortat sub armă ca un făcă-
tor de rele, tras prin judecări în vreo 36 de

fost martirizat (anul 168 d. Chr.), iară Ōri-gene, cel mai mare în vâat al veacului al doilea și treilea, a făcut vot că se va duce la Roma, ca să se închine la mormintele sfinților apostoli Petru și Pavel. Tertulian, un alt mare învățat, scrie în veacul al doilea: »Noi aducem jertfe în zilele morților martirilor«. Sf. Ciprian scrie, în veacul al treilea, că bine să ne însemnăm zilele morților sfinților martiri, ca în acele zile să putem aduce sfânta jertfă și să-i sărbătorim.

Toate acestea dovedesc, mai presus de orice îndoială, că sărbătorile sfinților nu s'au introdus mai târziu, dupăcum susțin pocăiții noștri, ci chiar dela începutul creștinismului, dupăcum dovedesc și icoanele și inscripțiile din catacombe. Pe mai multe morminte de ale martirilor din aceste catacombe aflăm scris în latinește: »In pace et pete pro nobis« ceeace pe românește înseamnă: în pace (adecă odihnește) și te roagă pentru noi. »Bene refrigera et roga pro nobis« = răcorește-te bine (după atâtea lupte în viață și în moarte) și te roagă pentru noi. Dacă așa-dar creștinii din cele trei veacuri dela început ale creștinismului li rugau pe martiri să se întrepună pentru ei la ceriuri, e semn că au crezut în puterea sfinților.

Oă sfinții ascultă rugămintile noastre și le duc, ca pe o tămăie cu bun miros, la tronul lui Dumnezeu, o știm din mii și sute de întâmplări scrise în istorie. Astfel scriitorii Berault—Bercostel descriu în istoria lor bisericească următoarea întâmplare: Când în anul 912 Ungurii au străbătut până în Fandria (Germania), călugării au luat cu sine, în fuga lor, moaștele sfântului Ursmarus, care fusese stareț în aceea mănăstire. Ungurii au descoperit însă ascunzișul bieților călugării și erau pe cale să-i ucidă. Atunci călugării cântară în cor: »Doamne miluește-ne; sfințe Ursmarus ajută-ne!« Și Dumnezeu le-a ascultat rugăciunea, pentru că a început deodată, ca prin minune, o furtună groaznică, așa

că Ungurii au luat-o la fugă, iară bieții călugării au scăpat cu viața.

Tereza Krebs din Brūx (Cehoslovacia) și-a rănit mâna stângă într'un cuiu, în anul 1701. Mâna i-a copt și doctorii i-au spus, că trebuie să i-o taie, altfel moare. Biata femeie s'a rugat de sf. Ioan Nepomuk, un mare sfânt al Cehoslovacilor, care a vindecat-o

Directorul unui mare domeniu din Strakovitz (Cehoslovacia) a mers, în anul 1718, cu soția și cu copila lor de 7 ani, la un căpitan ce se afla într'o comună vecină. Când au ajuns pe podul de pe râul Votava, copila s'a coborât din trăsură, ca să vadă râul înghețat. Din nebagare de seamă ea căzu pe ghiată, care s'a spart și astfel ajunse în valurile reci de sub ghiată. Mamă-sa atunci a strigat cât a putut: »Sfinte Ioane Nepomuk, ajută copilei mele!« Zeci de oameni au alergat imediat ca să scoată copila, dar orice încercare se dovedi zădarnică. Deodată se oprește roata morii, care se învârtea cam la 100 de metri dela locul nenorocirii. Morarul mănios merge să vadă ce se întâmplase. Vede cadavrul unei copile atârând de roata morii. Il scoate și-l așează pe masa de piatră din apropiere. Nenorocita mamă vine desnădăjduită smulgându-și părul, când copila își deschide ochii, zâmbește și zice: »Mamă, nu te speria. N'am murit. Sf. Ioan Nepomuk m'a prins cât ce am ajuns în apă și mi-a spus să n'am nici o frică, pentru că nu voi muri«.

Și câte sute și mii de astfel de pilde nu s'ar putea aduce din viața aproape a tuturor sfinților, și mai ales, acuma mai nou, din viața sfintei surori Tereza de Pruncul Isus!

De altă parte, de câte ori nu s'au întâmplat minuni de ale sfinților chiar cu necredincioși! Ziarul itailan »Corriere di Napoli« ne povestește, că la 28 Ianuarie 1899 poliștistul Philipp Barone s'a certat într'un mod cât se poate de urit cu nevastă-sa.

În mânia lui, a luat de pe masă o bucată de pește, a aruncat-o spre icoana Precurarei, rostind cuvintele: »Nici tu nu ești vergură. Ori dacă ești, frânge-mi mâna, dacă o poți«. Abia a spus aceste cuvinte, și a și căzut la pământ iară după o jumătate de oră, dacă s'a trezit, a simțit o durere groaznică în brațul drept. Mâna îi era frântă și umflată. Nici un medic n'a putut-o vindeca, nici în spital. Între chinuri groaznice a murit la 13 Februarie 1889 injurând și în ceasul morții pe Precurata.

Să nu ascultăm deci de ceeace spun pocăiții, ei sunt niște creștini rătăciți a căror zodie e spre apunere. Ci să ascultăm de ceeace spun sfinții Părinți în săborul ecumenic dela Trident: »sfinții, cari împărătesc împreună cu Hristos, se roagă lui Dumnezeu pentru oameni; că e lucru bun și folositor a-i chema într'ajutor rugându-i și a alerga la ajutorul, sprijinul și rugăciunile lor, pentru a cere binefaceri dela Dumnezeu, prin Fiul său Isus Hristos, Domnul nostru, carele este singurul nostru Răscumpărător și Mântuitor«.

Să zicem deci și noi cu sf. Etrem (veacul al patrulea): »O voi sfinților din ceriuri, deschideți-vă inima voastră plină de bunătate și blândetă și vă rugați pentru mine. Proșterneți-vă înaintea milostivului și iubitorului de oameni Dumnezeu, înaintea Fiului său unul născut, ca să facă cu mine după milosteniz sa, să mă mântuiască de mulțimea fărădelegilor mele și să mă așeze în apropierea corturilor voastre, în nemijlocita apropiere a raiului. O, de ași fi vrednic să ștaw în apropierea voastră! Că voi sunteți copiii cei buni, iară eu un cățel rău și netrebnic. O, de mi-ați arunca și voi cel puțin niște sfărâmături de pe mesele voastre, ca să se îplinească întru mine ceeace este scris la Matei 15, 16: și câinii mănâncă din sfărâmăturile cari cad de pe masa domnilor«.

Părintele Iuliu

Dela „Astra“ Blaj

În Despărțământul Blaj al „Asociațiunii“ s'au mai organizat următoarele cercuri culturale:

În Cergdul-Mic: Președinte Ștefan Cârnațiu preot gr.-cat., vice-președinte Mihail Simonis preot cv.-lut., secretar Mihail Cristea teolog abs., casier Cristea Flueraș, controlor Gheorghe Rus, bibliotecar Ioan Firța învățător director, econom Mihail Flueraș, membri în comitet Teodor Goga, Mihail Cristea, Petru Istoc, Petru Iuga muz., Nicolae Cioană iun., Ioan Astăluș, Ilie Pușcaș, Mihail Sechel și Petru Spătacean.

În Cergdul-Mare: Preș. Aurel Pecules preot, vicepreș. Nicolae Harșian, secretar Gheorghe Cătălina cantor, casier Ioan Mărginean notar, controlor Gheorghe Henegariu, bibl. Nicolae Arcaș inv., econom Valeriu Voina, membri în comitet Gheorghe Mărginean iun., I. Guștin, Nicolae Pădurean I. Ariton, Petru Cătălina, Petru Cătălina, I. Pădurean I. Ioan, Vasile Popa, Ioan Muntean I. Simion.

În Ocișoara: Preș. Dumitru Crișan preot, vicepreș. Remus Schiau, secretar Emanoil Lădroman, casier Ioan Gruța, controlor Traian Roman, bibl. Gheorghe Gruța, econom Tănase Vasinc, membri în comitet Vasile Hârceagă, Benjamin Hârceagă și Teodor Boanșet.

rânduri, hulit, batjocorit, amenințat în fel și formă, dar toate le-a înfruntat și credința sa unită n'au putut-o smulge din el contrarii. În 1927, I. P. S. Metropolitul Nic. Bălan dela Sibiu, făcând a doua vizitație canonică la Cib — în numele credincioșilor uniți, l-a binevențat cantorul Ir. Boca, rugându-l între altele ca să nu mai turbure poporul și să ne slobozească biserica luată, la ce înaltul Arhieru îi spune, »și Dta vei fi ortodox, și Dta vei fi ortodox«.

A fost un creștin bun, se mărturisea și cumineca foarte des, eitea mult și se pregătea sufletește pentru a putea sta în tot momentul înaintea »Dreptului și veșnicului Judecător Ceresc« cum zicea el adesea. La loc este să amintesc aci că în postul Paștilor din acest an, a citit cu multă evlavie minunata carte: »pregătire la moarte« de Sf. Alfonz de Liguri și tradusă de teologii din Blaj.

O căsătorie așa de curată ca și a cantorului Ir. Boca cu soția Elisabeta, nu știu dacă astăzi va mai fi.

Într'o viață conjugală de peste 47 de ani mici o ceartă măcar, deși au fost săraci la început, eu vreo 9 copii casă, sălașuri, toate făcute din nou, ba în 1906 inundați de apă; gură, grajduri, notreț, vite înecate de puvoae și totuși n'a desperat de ajutorul lui Dumnezeu. S'a rugat, a lucrat din nou cu râvnă și a biruit.

Piatra că-i piatră și tot se macină de vreme. Vrednicul nostru cantor Irimie Boca,

începând de prin 1921, i-s'a ivit un morb serios care încetinel a început a-i măsina din puterile trușești, până când în 11 Aprilie a fost nevoit să meargă la clinica chirurgicală din Cluj, unde a suferit două mari operații, în urma cărora, în 11 Maiu, a încetat din viață.

Într'o lună, cât a stat în clinică, a fost împărțit cu sf. taine de două ori de către pâr. Bazil Moldovan, vice-protopopul Clujului, care Duminecă în 13, Mai l-a și înmormântat solemn în cimitirul central al orașului, — neîmplinindu-se prorocia I. P. S. Sale Metropolitului Bălan, de-a muri ortodox! A murit cu cea mai curată convingere de unit practicant!

În veci pomenirea lui!

Sabin Olea
preot

Statua lui Iuda din Rusia. Bolșevicii ruși au ridicat lui Iuda Iscarioteanul, vânzătorul lui Isus, o statuie uriașă în orașul Sviaci de lângă râul Volga, nu departe de orașul Casan. Iuda stă cu pumnul ridicat spre cer, amenințând pe Dumnezeu. Bolșevicii, au avut mult de a se sfătui, până ce s'au hotărât definitiv să-i ridice statuie lui Iuda. Era vorba să ridice statuie ori lui Cain, ori Iuda ori apoi satanel. A învins părerea celorce au spus că Iuda este cel mai mare dușman al lui Hristos.

Marile frământări politice dela București s'au potolit

Două zile în ajunul Rusaliilor în capitala țării noastre au fost mari frământări politice. Era vorba că guvernul d-lui Gheorghe Tătărăscu trebuie să plece dela putere și să facă loc unui alt guvern, cu Mareșalul Averescu în frunte. Motivele acestei rezezi schimbări de guvern nu prea erau cunoscute. Gazetele dela București pomeneau mai multe, între cari și unele nereguli ce s'ar fi făcut cu avansările ofițerilor. Se mai amintea și greutățile pe cari guvernul liberal n'a putut să le biruiască, cu toate silințele ce și-le-a dat. Mai era și împrejurarea, că d. Dinu Brătianu, șeful partidului liberal, se află de mai mult timp în străinătate, oarecum supărat că nu merg lucrurile pe placul său. Iar prin aceasta partidul și guvernul nu ar fi avut toată puterea de care era nevoie, între atâtea necazuri câte apasă statul.

Fapt este, că încă în zilele când membri guvernului se aflau la Oluj și la Chișinău, M. S. Regele asculta în audiențe pe șefii partidelor din opoziție, dar mai ales pe Mareșalul Averescu. Din acestea audiențe se putea trage încheierea că se pregătește ceva. Guvernul d-lui Tătărăscu se pregătea să viziteze, după Oluj și Chișinău, și orașul Cernăuți, ca să cunoască la fața locului și lipsurile și necazurile din Bucovina, însă după svonorile cu audiențele Mareșalului Averescu vizita din Bucovina a rămas nefăcută. Un semn mai mult, că svonorile cu schimbarea de guvern aveau temei.

Se vorbea că Mareșalul Averescu ar avea înțelegere cu d. Gheorghe Brătianu ca să ia împreună locul vechiului guvern, având și sprijinul dlui Argetoianu. Se vorbea chiar și de sprijinul dlui Nicolae Iorga. Ba unii credeau a ști, că și d. Vaida-Voevod ar fi fost invitat să sprijinească noua combinație, de care n'ar fi fost străin nici d. Angheliescu, unul dintre cei mai cu greutate oameni ai partidului liberal.

Combinațiile și svonorile de mai sus atât de mult au fost înaintat, încât, în Sâmbăta Rusaliilor, venise vestea, că guvernul dlui Gh. Tătărăscu e căzut gata. Mare uluială, firește, mai ales în taberele partidului liberal.

Lucrurile se lămuresc

În svonorile cu schimbarea guvernului s'a auzit mai întâi glasul dlui Vaida-Voevod dela Oluj care spunea lămurit, că nici gând n'are să se desfacă de partidul cu care a luptat 40 de ani și să intre în combinația unui guvern Averescu. Nici n'a voit să plece la București, ca să fie de față la frământările politice.

Tot atunci a răsunat și glasul d-lui Mihalache președintele pe țară al par-

tidului național-țărănesc, spunând că o schimbare de guvern, acum, când țara n'are buget votat și nici alte motive prevăzute de constituție pentru schimbare nu se pot vedea, n'ar fi spre binele țării. Partidul național-țărănesc n'ar vedea-o cu ochi buni.

Între timp d. Gheorghe Tătărăscu a fost primit într'o audiență mai lungă la M. S. Regele, dimpreună cu d. Angheliescu. În această audiență lucrurile s'au lămurit și încă în ziua de Rusalii se știa că schimbare de guvern nu se va face, dovadă că d. ministru Angheliescu a putut merge la Oradea-Mare, la serbările școlare de-acolo, dimpreună cu d. ministru Lapedatu.

Guvernul Tătărăscu rămâne la locul său

A treia zi de Rusalie ziarele dela București au adus apoi știrea limpede că guvernul nu pleacă și că parlamentul este convocat pe ziua de 14 Iunie, având să se ocupe de votarea bugetului și de alte treburi urgente ale țării.

În timpul acestor frământări Mareșalul Averescu a avut durerea mare să piardă pe soția sa, care se afla bolnavă de mai mult timp. Poate că și această împrejurare să fi potolit într'o oarecare măsură combinațiile politice. Deocamdată, deci, lucrurile au rămas în vechiul făgaș.

Copil cât mai mulți în Italia. Di Mussolini—care pe lângă că este un mare om de stat, mai este și un foarte bun creștin, pentru că și acuma la Paști s'a spovedit și cuminecat deodată și împreună cu ginerele său — a dat poruncă aspră ca toți aceia cari se căsătoresc să fie siliți a-și face și câte o asigurare de viață. Premiile ce se plătesc pentru asigurare însă scad cu cât are perechea aceea mai mulți copii. Iară când ajunge să aibă al șaselea copil, nu mai trebuie să se plătească nici un premiu. La noi funcționarii nu primesc decât 100 Lei de copil la lună, și numai până la trei copii.

Agru la Feisa

O zi de sărbătoare neuitată

Praznic luminat au avut frații noștri din fruntașă comună Feisa, județul Târnava-Mică. Nu numai ei, ci jurul întreg. Fiindcă la ziua de mare bucurie sufletească au fost chemate și satele din jur. Și au venit, mulțime mare, cu haină și inimă de sărbătoare. — Nu le-a părut rău. Osteneala li-s'a plătit, cu vârf și țăndes, prin darurile și bucuriile sufletești de cari s'au împărțit, împreună cu frații lor din Feisa.

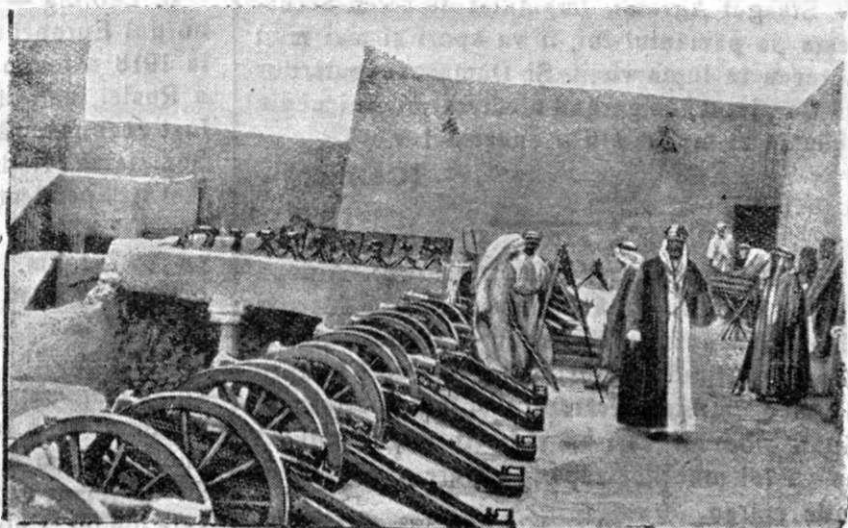
Lucrurile s'au petrecut așa: În Feisa credința e vie și bunăînțelegere între oameni — toți de-o credință și pe un gând — ar putea fi pildă și pentru alții. E firesc deci, că ei de mult s'au gândit să înființeze o organizație a Agrului. Au luat-o însă cu socoteală și temei, Harnicul și de toți iubitul lor păstor sufletesc, pâr. Iovu Popa a ținut să-i pregătească și lămurească bine. Pentruca noua tovarășie duhovnicească să poată fi nu numai cu numele și pe hârtie, ci cu adevărat și cu fapte un nou izvor de învioreare sufletească pentru comună. Și după toată munca pregătitoare, a crezut că nu-i bine să iatze prea mulți în asociație, ei puțini și buni. Prin pilda și munca lor, ea va crește pe încetul. Roadele însă le va lua de pe acuma satul întreg.

Fiindcă întregă parohie lucrează împreună sub acest nou steg. Cei înscriși acum nu fac decât să însuflească și cărmuiescă străduințele tuturor. — Satul întreg a muncit și a jertfit pentruca ziua înființării Agrului să se prefacă într'o mare și meritată sărbătoare, care a trecut, cu podoabele și strălucirea ei, dincolo de hotarul comunei.

Într'adevăr, mândra ceată de căldărești, pe cai sprinteni și împodobiti, a venit până în mijlocul Jidveului întru întimpinarea trimișilor comitetului diecezan al Agrului: pâr. canonic Dr. Victor Macaveiu și prof. Augustin Popa dela Blaj: S'au mirat și sașii de frumusețea acestei companii de onoare și de măiestria cu care voinicii noștri își struniau roibii în bună rânduală, în jurul mașinei care aducea pe trimișii Blajului. — Satul întreg, apoi, a fost numai floare și creangă verde. Și covoare. Ce covoare minunate și frumoase știu țese femelle din Feisa! O adevărată expoziție. — La intrarea în sat: copii de școală. Mulți și sănătoși. Stau în cărduri frumoase și primesc cu urale însufleșite pe cei sosiți. La întâia poartă triumfală: poporul, cu mic cu mare. Primarul rostește un cuvânt cald de bun sosit, căruia îi răspunde pâr. Dr. Macaveiu. În fața bisericii altă poartă triumfală: întimpină pâr. Iovu Popa și confratii preoți din jur, în fruntea curateratului. Un nou cuvânt de bun sosit.

Din războiul Arabilor

Arabia este o țară mare în Asia, având 3 milioane locuitori, cari, deși sunt înrudiți cu Jidovii, sunt cu toții mohamedani. Această țară se compune din 3 țări: Irak-ul, Nedșd-ul și Yemen-ul. Yemen-ul este mai mult pustiu. Chipul nostru ne înfățișează pe regele Ibn Saud al vahaibișilor, care trece în revistă tunurile și mitralierele capturate (luate pradă) dintr'o luptă.

Numai decât încep pregătirile pentru sf. slujbă. Nu se va ține în biserică. Deși e mare și frumoasă, azi nu va putea cuprinde pe toată lumea. S'a făcut deci altă rânduială. În fața bisericii e o mică piață. S'a făcut acolo un altar frumos, într'un mare cort de verdeață. Și jur de jur, cât e locul de mare: covoare și crengi verzi. O adevărată biserică sub cerul liber. — Slujba, pontificată de pâr. Macaveiu o săvârșește un sobor întreg de preoți. Lectoriază și cântă clericii din Seminarul dela Blaj și cantorii din jur. La liturghie răspunsurile le dă corul tineretului din comună. După evanghelie, pâr. Macaveiu rostește o prea frumoasă predică, despre orbia sufletească în care ne ține păcatul și căile pe care putem dobândi lumina mântuirii.

La sfârșitul sf. Liturghii se face primirea sărbătorească a membrilor Agrului. D. prof. Augustin Popa rostește întâi o scurtă cuvântare, în care arată rostul mare pe care îl are această asociație pentru viața fiecăruia din noi, pentru înnoirea sufletească a comunelor și, prin aceasta, pentru neamul întreg. Arată și datoriile la cari se leagă cei cari intră sub steag: să fie creștini cu adevărat, păzind și apărând credința, fiind pildă și pentru alții și muncind pentru tot lucrul bun în comună, din dragoste față de Dumnezeu. Știind ce vrea și la ce se obligă, ceata nouilor stegari ai credinței rostește, cu glas tare, în fața altarului promisiunea sărbătorească: *Eu (N. N.) fâgăduiesc sărbătorește credință și supunere statornică Dumnezeului și Împăratului meu Isus Hristos și Bisericii românești unită cu Roma; fâgăduiesc că voi păși cu sfințenie legile Asociațiunii Generale a Românilor Uniți*. — După aceasta, în numele conducătorilor Agrului, d. prof. Augustin Popa îi declară pe toți de membri ai acestei asociațiuni dorind ca pasul pe care îl face acum să fie aducător de binecuvântări pentru ei, pentru familiile lor și pentru toată comuna Feisa.

Sărbătoarea încă nu s'a sfârșit. După masă se ține, tot în sobor de preoți, luând acum parte la slujbă și pâr. protopop Emil Tatar din Dieșanmărtin, o foarte frumoasă și duioasă rugăciune pentru ploaie. — Apoi, d. prof. Augustin Popa, ține o cuvântare către popor. Vorbește despre calea fericirii. Nu putem înfrunta necazurile vieții fără credința sinceră în Dumnezeu. Și țara nu va ieși din greutățile în cari se sbate azi, dacă nu se va face cu adevărat creștină în toate încheieturile sale. Agru aici vrea să ajungă: la o înnoire a țării prin puterea evangheliei. De aceea Agru este o mare binefacere pentru neam și țară. Întărind credința, el lucrează la fericirea neamului.

Ziua se pleacă spre seară. Oaspeții se gată și ei de drum. Duc cu ei icoana unui vrednic sat românesc, în care credința e tare și de aceea greutățile vieții nu-l pot doborî. — Steagul Agrului, implântat de-acum bărbătește pe pământul lui, îi va spori și mai mult puterea în lupta vieții. Și Dumnezeu puterilor va da ajutor, asigurând biruință. Praznicul din această zi merită e o cheazășie!

(Călător)

A nins în munții Prahovel. A doua zi de Rusalii, după o ploaie rece, a început să ningă în munții din jurul Predealului și Sinaia. Zăpada nu prinde deoarece pământul e umed, dar temperatura a scăzut foarte mult. Spun ciobanii cari au coborât din munți, că pe vârful munților zăpada e mare și ninsoarea cade mereu.

O zi de praznic la Blaj

Studentii ai Academiei de Teologie și elevii ai școlilor din Blaj, au fost promovați membrii ai Reuniunii Mariane

În prima zi a sf. Rusalii, ziua pogoririi Spiritului Sfânt și a darurilor dumnezeiești pe pământ, s'a făcut la Blaj primirea unor noi membrii în „Reuniunea Mariană“, în această mare și sfântă familie a cărei mamă, scut și apărătoare e Prea Curata Fecioară Maria. Multe gânduri bune și curate, multe propuneri creștinești s'au infiripat în mințile tinerilor marianiști cu acest prilej. Ele sunt cheazășia vieții creștinești de mâine a tinerilor din școlile de azi ale Blajului.

Între membrii noi amintim mai întâi pe tinerii seminariști dela Academia de Teologie din Blaj. Aici s'a slujit o slujbă religioasă de către pâr. profesor Dr. V. Aftenie, fiind de față și pâr. spiritual Dr. Leon Sârbu, conducătorul Reuniunii Mariane „Bunavestire“. Au fost promovați mai mulți membrii candidați și ordinari. Cei dintâi au primit medalii, iar cei din urmă medalii și diplome.

Membrii candidați sunt următorii: Milea Aron, Comes Gheorghe, Pența Ioan și Duiău Iustin an III; Cipariu Ioan an II; Mihai Ioan an II; Beciat Lucian, Chortse Alexandru, Gh. Jula, Mihalea Gavril, Aug. Misarăș și Stănea Gheorghe an I.

Membrii ordinari sunt următorii: Cismașiu Romul, Giurgiu Augustin, Tâlnariu Ioan an IV; Mârza Traian și Sălăgean Dumitru an III; Abuișan Emil, Pădurean Ioan, Șarlea Simion an II; Balog Ștefan, Balan Gavril, Augustin Cordoș, Crișan Victor, Cucui Mihail, Drăguș Ioan, Jidav Aurel, Sabău Mihail și Todea Alexandru an I.

Reuniunea numără de toți, cei vechi și cei noi, 47 membrii.

În capela internatului școlii normale de băieți, s'a făcut promovarea noilor membrii ai Reuniunii Mariane dela Școala normală de băieți și dela școala superioară de comerț. Slujba religioasă a fost săvârșită de pâr. Dr. Vasile Aftenie prof. la Academia de Teologie, fiind delegat al Prea Ven. Ordinariat. Au mai fost de față dd. Ștefan Pop directorul liceului de băieți, N. Pop, directorul școlii normale de băieți, Iuliu Maior directorul școlii superioare de comerț, Oltean Ioan, Ol. I. Barna, profesori la Școala Comercială de băieți, și conducătorii Reuniunilor acestor două școli pâr. Tit Liviu Chinezu și pâr. Dr. Ioan Suciu, Dintre elevii școlii normale de băieți, au fost promovați următorii: Beantă Iosif, Chiorean Gheorghe, Crișan Teodor și Găinaru Aurel toți din cl. VII.

Dela școala comercială au fost promovați următorii **membrii activi**: Bogdan Octavian, Călburean Ioan, Bunuș Ioan, Arimie Nicolae. **Membrii candidați**. Drăgan Emil, Toduș Frederic, Cristea Horațiu, Boldor Augustin, Berghian Nicolae, Bogdan Trifan, Iuhas Iosif, Cantor Nicolae și Rusu Octavian.

Roadele bune ale reuniunii s'au vădit încă a doua zi, 29 I. c. (a doua zi de Rusalii) când Reuniunea Mariană a Școlii Comerciale Sup. de băieți a aranjat în sala de gimnastică a liceului de băieți o frumoasă

Ședință festivă

A luat parte lume multă, dintre cari a mintim pe Revvs. Iacob Popa și Dr. Ioan Săneșan și director pensionar Ioan F. Negruțiu. Elevii tuturor școlilor din Blaj au luat parte. Ședința a avut un frumos și bine reușit program. Programul în întregime a fost religios. Fiecare punct era prilej de înălțare sufletească.

Ședința a început printr'un imn în cinstea P. C. F. Maria, cântat din flaut de marianistul Fr. Toduș, elev la școala superioară comercială, acompaniat la armoniu de dl. prof. V. Cenariu.

Pâr. Dr. Ioan Suciu citește apoi diploma prin care „Reuniunea Mariană“ a elevilor dela Școala Com. Sup. din Blaj e primită în Centrala Congregațiunilor Mariane din Roma, Congregațiune fondată acum 4 veacuri.

Se cântă apoi mai multe cântări religioase de către elevii: Fr. Toduș, Handrea Bogdan și Cismaș, acompaniați fiind la armoniu de dl. prof. V. Cenariu. S'au rostit apoi două cuvântări: Idealul Marianistului de Bogdan Octavian și Teama de viață de Călburean Ioan.

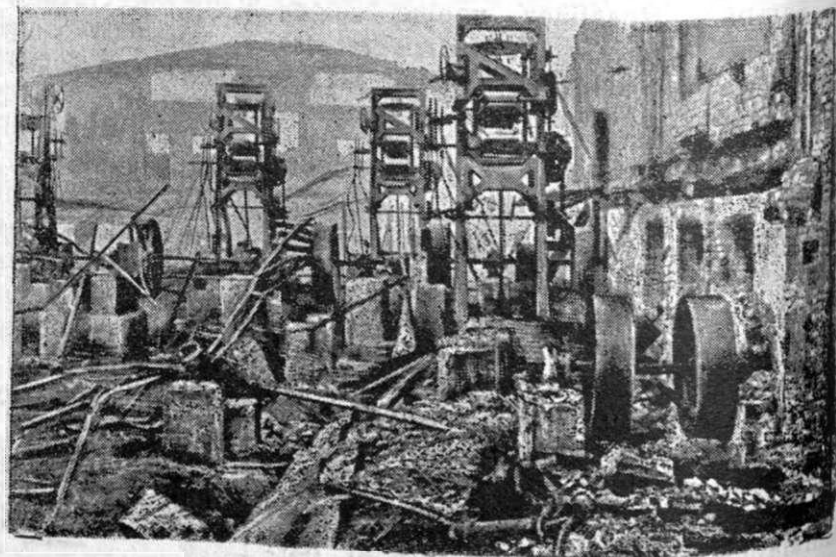
S'au arătat apoi vreo 45 de scene (proiecțiuni) din viața P. C. F. Maria, explicată fiind de Pr. Ioan Suciu. Toate tablourile au fost de o măreție de nedescris. Într'unul, dl. Hristos copil de 5-6 ani, duce apă dela fântână cu maică-sa, iar în altul, ceva mai în vârstă, ajută tatălui său crescător, sf. Iosif.

Ședința festivă, cu programul bine ales și bine executat, a fost pentru toți cei de față o adevărată mângâiere sufletească.

O delegație din Belgia a sosit la București. Duminică după masă a sosit în București o delegație din Belgia, pentru a face cunoscută urcarea pe tronul Belgiei, a noului rege, Leopold al III-lea. Au sosit mai mulți prinți și militari. Au fost găzduiți la un mare hotel din București, iar Luni (a doua zi de Rusalii) au fost primiți în audiență de rege, făcându-i-se cunoscut în mod oficial urcarea pe tronul Belgiei a regelui Leopold. Toți delegații au fost reținuți la dejun.

Marele foc dela Windau

În Letonia — țară din nordul Europei care până la 1918 a fost o provincie a Rusiei, iară în 1922 a fost recunoscută de către Societatea Națiunilor ca stat independent. Ea n'are decât 1.871.000 locuitori pe 65.791 km. pătrați — orașul Windau este un port de mare, ca la noi Constanța. Un foc a pustit o mare parte din oraș, pustind și o fabrică de cherestea, un mare depozit de lemne și toate casele din jur. Chipul nostru ne arată rămășițele fabricii de cherestea.

Indreptare. În nr. 20 al gazetei noastre, în darea de seamă despre încheierea Școlii Țărănești, s'a strecurat o greșală. Acela care a recitat la serbare poezia originală, a fost cursistul Onoriu Nobili din Gogan și nu Pora Teofil din Nadeș, cum din greșală s'a scris. Facem cuvenita rectificare.

Marea dragoste față de locuitorul Iul Hristos aici pe pământ și-au dovedit-o popoarele catolice din întreaga lume prin aceea că au slujit, la intențiunile sfântului Părinte dela Roma, în anul sfânt, care deabia acuma a trecut, nu mai puțin de 43 milioane 731 mii 334 liturghii. Cări sunt intențiunile adevărate bunele gânduri ale sfântului Părinte dela Roma? Pacea bisericii, lăfșirea ei pe întreg rotogolul pământului, pacea dintre popoare, lauda Domnului, împăcarea lui Dumnezeu pentru vătămarile grozave pe cari i-le aduc bolșevicii din Rusia, Mexico, Spania și din alte țări, și alte multe, multe. 43.731.334 sfinte liturghii! Cine are urechi de auzit să audă.

O mare șosea care să lege Basarabia de Maramureș prin Bucovina. La ministerul lucrărilor publice se discută foarte mult construirea (facerea) unei șosele naționale care să lege Bucovina de Maramureș, care să treacă prin Bucovina. Grâul cel mult și bucatele celelalte din Basarabia s'ar scurge astfel, prin Bucovina, în Maramureș și spre Cehoslovacia. Drumul e vorba să fie larg de 14 metri și să fie făcut cât mai modern și bine.

Tăria bisericii apusene. La Roma a apărut o carte, care la noi s'ar numi șematism și în care se dă seama de slujitorii bisericești. Din această carte se vede că Papa de astăzi este al 261-lea în scaunul Sfântului Petru. Cardinali sunt 56. Statul papal are legături diplomatice cu 37 state, iară 35 state au miniștri plenipotențiar pe lângă Sfântul Părinte. Papeii sunt supuși 7 episcopi din Roma, 10 patriarhi titulari, 207 mitropoliți, 38 arhiepiscopi, 905 episcopi, 673 arhiepiscopi titulari, 45 prelati, 256 vicariate apostolice, 104 prefecturi apostolice, 37 misiuni și districte. Numai citind acest „Anuario Pontifico” își poate da omul seama, ce puternică este această biserică.

A plouat aproape în întreagă țară. În zilele sf. Rusaliu, o ploaie binefăcătoare a căzut aproape în întreagă țară. Toate semănăturile s'au înviorat foarte frumos în urma ploii, și se crede că vom avea o recoltă foarte frumoasă în cucuruz.

Exportul și importul nostru. Țara noastră are legături neguțătorești cu aproape toate țările lumii. În lunile Ianuarie, Februarie și Martie am cumpărat mărfuri în preț de 2 miliarde 907 milioane 403 mii Lei. Am vândut mărfuri de ale noastre în valoare de 2 miliarde 922 milioane 947 mii. Prin urmare am vândut preț de 15 milioane 544 mii Lei mai mult decât am cumpărat. Țările dela cari am cumpărat mai mult decât am vândut sunt: Anglia, Austria, Cehoslovacia, Danemarca, Elveția, Finlanda, Germania, Letonia, Lituania, Norvegia, Polonia, Argentina, Brazilia, Canada, Statele Unite, Indochina și Japonia. Dacă am vinde cel puțin de 3 ori pe cât cumpărăm dela alții, astfel am sta.

Amurii doamna mareșal Averescu. La sfârșitul săptămânii trecute, a încetat din viață la un spital din București, d-na Clotilda Averescu, soția d-lui mareșal Averescu. A fost un suflet mare, muncind din greu alături de soțul său, ori unde se putea face ceva pentru binele neamului. A muncit mult, mai ales în timpul războiului, pentru răniți, pentru orfani, pentru văduve și pentru toți cei loviți de soartă. S'a îngrijit apoi mult de școli, mai ales de ale fetelor. A înființat pentru acest scop cămine studențești și societăți pentru ocrotirea tinerelor fete. După război a înființat „Societatea pentru ajutorarea sinistraților”, datorită căreia s'au ridicat sute de case, distruse de foc mai ales, adunând astfel de pe drumuri sute de nevoiași. Dar mai mult ca orice, ea a fost o tovarășă de viață a Mareșalului Averescu, urmându-l înțeleghătoare, pas cu pas, în toate faptele sale. A fost înmormântată luni 28 l. c., (a doua zi de Rusaliu) la Turnu-Severin. A plecat lăsând multe păreri de rău în toate sufletele cari au cunoscut-o.

Piticii piticilor. În pădurile seculare (de sute de ani) ale insulei Santo din Australia, s'au descoperit, de curând, niște pitici cari pot purta cu drept cuvânt numirea de piticii piticilor. Cel mai înalt dintre ei este adevărat abia de 105 centimetri, pe când piticii din Congo, numiți pigmei, sunt de 130 cm. Că cum trăiesc și cum vorbesc acești pitici, nu se poate ști, fiindcă nu-i poate urmări nime. Că îndată ce-i urmărește cineva, pușcă asupra lui cu săgeți veninoase, iară celce a fost împușcat moare în curs de 2—3 ceasuri.

Sămănăturile din America nimice de secetă. Gazetele din America aduc știrea că seceta grozavă care bântue și pe acolo a nimicit 85 la sută din semănături. În unele părți au apărut și lăcustele, așa că acestea au nimicit și ce biată a rămas. În multe părți s'au făcut rugăciuni și procesiuni pentru ploaie. Pricepuții într'ale agronomiei (lucrarea pământului) spun că oricât de mult s'ar îmbunătăți timpul, nimic n'ar mai putea să repare stricăciunile pricinuite de secetă.

Primarul Parisului vizitează capitala noastră. În săptămâna trecută a sosit dela Sofia (capitala Bulgariei) primarul Parisului. A venit ca să viziteze capitala țării noastre, și e însoțit de d-na și de mai mulți consilleri ai Parisului. Li-s'a făcut o primire foarte frumoasă la București. Au fost în vizită la palatul regal, la mormântul eroului necunoscut, la muzeul militar, și la instituțiile de seamă din București. D. René Fiquet, primarul Parisului, a declarat că se simte foarte bine în țara noastră.

S'a prăbușit un munte, acoperind 12 sate. Într-o țară din răsăritul Asiei, s'a prăbușit o mare parte dintr'un munte rostogolindu-se peste satele din vale. Au fost îngropate 12 sate, rămânând morți mai mult de 250 de persoane. Apele unui râu și-au schimbat cursul, și vreo sută de bărci cari se aflau pe râu, au fost răsturnate.

Spaniolii cer să le vină înapoi călugărițele. Nebunia Spaniolilor, cari au alungat din țară foarte mulți călugări și călugărițe, începe a se răzbuna. Orașe întregi, ca Bajadzo și Alicante au făcut cereri către guvern să permită călugărițelor îngrijitoare de bolnavi să se reîntoarcă iarăși la spitale, că de când s'au dus ele, bolnavilor le merge din zi în zi tot mai rău. Și așa e, că cine a avut odată parte, bolnav fiind la spital, de îngrijirea unei călugărițe, nu mai vrea să știe de altă îngrijitoare.

Ce face spovedania. În ziua de 14 Martie a acestui an a apărut în fața judecătoriei de ocol din Pribram (Cehoslovacia) un preot catolic care a predat judecătorului suma de 33.000 coroane, făgăduind că nu peste mult va mai aduce încă 17.000 coroane. Banii i-a primit dela un credincios care i-a înstrăinat (furat) dela oficiul social din Pilsen. Credinciosul s'a spovedit adecă, și-a recunoscut furtul, iară banii furați i-a predat preotului, ca să-i dea celui în drept. Toți judecătorii au rămas foarte încântați de ceea ce e în stare să facă credința adevărată.

Câți nu știu citi și scrie, la noi în țară. La întrebarea aceasta trebuie să răspundem cu durere: „încă foarte mulți”. Și a-nume în Ardeal și Banat 32 la sută a populației, în Regat 29 la sută, iară în Basarabia 59 la sută. Școli populare și învățători deci ne mai trebuie, licee însă ba.

Cel mai mic om din lume este fără îndoială turcul Hussein Bei, care este astăzi de 36 ani dar n'are decât o înălțime de 42 centimetri. El este astăzi cu toate acestea, cel mai elegant om din orașul Panderma din Anatolia Asiei Mici.

Un lucru bun a făcut dl Hitler, dictatorul Germaniei. A dat o aspră poruncă nu cumva să cuteze vre-o gazetă să anunțe pe vre-o prorociță sau vrăjitoare. Iară bărbații și femeile cari se mai ocupă cu această meserie să fie imediat deținuți. Tot asemenea și oamenii cari ar merge pe furie la ei. Gazetele cari nu se supun vor fi confiscate și desființate.

Principe german trecut la catolicism. În postul mare a făcut trecerea dela confesiunea protestantă (ca a sașilor noștri) la religia catolică principele Friederic Leopold de Prusia. El este fiul fielertatului Friederic Leopold de Prusia din căsătoria cu sora fostei împărătese a Germaniei. Prințul este de mult frământat de acest gând și în postul mare trecut a făcut trecerea. El a luat parte la declararea de sfânt a lui Don Bosco și a fost primit apoi în audiență de către sfântul Părinte, care i-a făcut un frumos cadou (cinste) cu acest prilej.

Din avocat episcop. Episcopul din Lourdes (Franța) Preasfințitul Petru Gerlier, a fost la început avocat în Paris. În marele războiu a fost făcut prizonier de către Germani, fiind pe atunci în rang de sergent major. Ajungând în lagărul de prizonieri din orașul Köln și neavând cu ce-și petrece vremea, a început să citească mai multe cărți teologice. În 1918 s'a pus pe lucru, a făcut mai multe examene din teologie, așa că în 1921 a putut fi hirotonit de preot. Anul acesta Papa i-a numit episcop la Lourdes. Colegii săi, advocații din Paris, i-au cinstit, cu prilejul consacării întru episcop, cu un inel.

Păstrarea cireșelor

Fiind vremea cireșelor, e bine să știm cum putem păstra cireșele multă vreme. Culegem cireșele până când sunt încă tari, numai de abia coapte. Le punem într-o sticlă groasă și bine uscată. Astupăm bine sticla, înmuind gâtul sticlei în smoală topită, să nu intre nici un pic de aer la cireșe. Sticla cu cireșele o îngropăm în pământ la adâncime de un metru. Le putem ține în pământ până la Crăciun, ori și mai mult. Când le vom desgropa, cireșele vor fi așa de proaspete, frumoase și gustoase ca și cum atunci le-am fi cules de pe pom.

Seceta din acest an

Indată ce s'a topit zăpada, am început munca câmpului plini de nădejde. Am arat și am sămănat cu gândul că vom avea o recoaltă îmbelșugată. Am dus-o greu în anul trecut și cel puțin de acum înainte va fi mai bine.

Iată însă că începe o secetă înspăimântătoare. Trec zile și săptămâni întregi și nu mai cade un picur de ploaie. Căldura e dogoritoare. Nici nu s'a mai pomenit o primăvară așa călduroasă. Pământul se uscă și se întărește. Nu mai putem ara și nu mai putem nici sămăna. Porumbul nu mai răsare, ori dacă a răsărit nu mai crește. Holdele încă rămân mici, inspică căci le e vremea, dar spicele sunt scurte și cu puțină roadă.

Doamne Dumnezeule, ce va fi de noi!

Ne țintim ochii spre cer, dar e zadarnic, nu plouă. Se adună câțiva nori și li privim cu nădejde. Vine însă un vânt și îi împrăstie. Câțiva picuri stropesc pământul, dar ploaie binefăcătoare nu cade.

Alături de holde se uscă și iarba. Nu avem ce cosi și azi-măine nu vor mai avea ce paște nici vitele.

Ne e groază să privim câmpul și ne înspăimântăm gândind ce ne așteaptă și ce vom face. Am dus-o destul de greu când am avut grâu și porumb, dar acum nu vom avea ce mânca noi și nu vor avea nutreț nici vitele. Va fi o foamete îngrozitoare și va fi amar de viața noastră.

Astfel de gânduri ne muneau înainte cu o săptămână. Dar s'a îndurat Dumnezeu spre noi și ne-a trimis ploaie. Cerul s'a deschis și au început ploile binefăcătoare. A plouat bine în întreaga țară. Ne-am mai liniștit și sufletele noastre s'au mai înveselit.

Câmpul s'a înviorat. Sămănăturile încep să-și mai vie în fire. Chiar bine nu se vor putea ele repara, dar în multe locuri se vor îndrepta și vor da roadă bunișoară. Așa că de gândul foametei am scăpat.

Iarba încă se va mai indesa și vitele vor avea ce paște și vom putea aduna și ceva nutreț pentru iarnă.

Chiar bine nu e nici acum, dar să ne gândim ce era dacă seceta mai ținea încă numai vre-o două săptămâni.

Să mulțămim lui Dumnezeu că ne-a trimis ploii și am mai putut scăpa ceva. Putea să fie și mai rău.

Din Comloșul Bănățean

Reuniunea „sf. Maria” a femeilor române unite din Comloșul Bănățean — înființată în anul 1912, pe timpul când păstora acolo, Prea Os. Păr. Viesar din Timișoara, Gheorghe Munteanu, și reorganizată în Februarie anul trecut, prin actualul preot, păr. protopop Gheorghe Medoia — în cursul anilor s'a îngrijit mult de curățenia și podoba casei Domaului. Mai nou a țesut niște tapete frumoase, cu motive naționale, dealungul bisericii, dela intrarea femeilor până la altar lucrare artistică. S'a făcut un baldachin, donația Dnei Elena Besu, vice-

preș. reuniunii; prin colecta Ioanei Urache, casiera reuniunii, s'a săpat o fântână la cimitir, ca să aibe femeile apă pentru săditul și udatul florilor de pe morminte, și altele multe. Această harnică reuniune a avut Duminică în 20 Mai a. c. o zi de frumoasă și creștinească sărbătoare, pentru că atunci i-s'a sfințit steagul donat de zelosul cititor al „Unirii Poporului” Simion Ciolac și Marta năso. Pungulescu, nașă fiind fiica acestora Sida. — Steagul e foarte frumos din mătăsă albastră, pe o parte având icoana Înălțării Prea Curatei, iar pe cealaltă, Arătarea Preacuratei — la Lourdes, — sfintei Bernadeta.

La sf. Liturghie și la solemnitatea sfințirii a cântat dulce corul pruncilor școlari, pe două voci, sub conducerea dlui director Valer Besu.

Păr. protopop Medoia Gheorghe a ținut o cuvântare despre bunătatea Maicii Sfinte și despre cinstea pe care trebuie să i-o dăm.

Mai multe membre s'au cuminecat în cinstea sf. Fecioare.

Răsplătească-le donatorilor Maica Preacurată, iară reuniunea să o aibă sub ocrotirea sa.

Redactor: IULIU MAIOR.

Sosirea și plecarea

trenurilor de călători în stațiunea Blaj, valabil dela 15 Malu 1934

Trenul		Sosirea		Plecarea		Distanța pe care circulă dela până la
nr.	felul	o	m	o	m	
<i>dela București</i>						
B. P.	or. expr.	-	-	-	0.41	București - Paris
21	rapid Dacia	2.25	2.27	2.27	-	Decebal
323	personal	4.04	5.40	4.09	-	Brașov Cluj
41	accelerat	5.41	5.46	5.46	-	București - Sighet. M.
23	accelerat	8.57	8.59	8.59	-	București - Decebal
319	personal	13.22	4.13.26	13.26	-	București - Oradea
325	>	16.12	2.16.14	16.14	-	Sighișoara - Teiuș
31	accelerat	17.15	2.17.17	17.17	-	București - Oradea
8	rapid Ardeal	20.53	1.20.54	20.54	-	Bucur. - Episc. Bihor
321	personal	21.20	3.21.23	21.23	-	Brașov - Oradea
<i>spre București</i>						
22	rapid Dacia	4.27	2.4.29	4.29	-	Decebal - București
326	personal	5.40	5.45	5.45	-	Teiuș - Sighișoara
P. B.	or. expr.	-	-	7.58	-	Paris - București
320	personal	10.27	3.10.30	10.30	-	Oradea - București
4	rapid Ard	11.26	1.11.27	11.27	-	Episc. Bihor Bucur
32	accelerat	14.57	3.15.00	15.00	-	Oradea - București
324	personal	17.13	5.17.18	17.18	-	Cluj - București
24	accelerat	21.38	9.21.47	21.47	-	Decebal - București
322	personal	23.44	25.0.09	0.09	-	Oradea - Brașov
42	accelerat	23.59	2.0.01	0.01	-	Oradea - București
<i>dela Praid</i>						
336	personal	8.15	-	-	-	Praid - Blaj
340	>	17.02	-	-	-	Praid - Blaj
338	>	20.36	-	-	-	Praid - Blaj
<i>spre Praid</i>						
335	personal	-	-	6.15	-	Blaj - Praid
339	>	-	-	11.35	-	Blaj - Praid
337	>	-	-	17.30	-	Blaj - Praid

Legături de trenuri începând cu 15 Malu 1934

Blaj - Sighișoara - Brașov - București

Blaj	pleacă	accel.	rap. d.	pers.	pers.
Sighișoara	sosește	1.45	5.52	2.55	7.47
Brașov	>	4.28	8.10	6.45	-
București	>	8.50	12.00	-	-
Blaj	pleacă	pers.	rap. a.	accel.	pers.
Sighișoara	sosește	10.30	11.27	15.00	17.18
Brașov	>	12.30	12.45	16.30	19.33
București	>	16.30	14.54	19.10	23.35
		-	18.35	23.40	7.00

București - Brașov - Sighișoara - Blaj

București	pleacă	pers.	pers.	accel.	pers.	rap.
Brașov	sosește	7.10	-	8.20	-	13.
Sighișoara	>	10.02	14.10	15.40	18.56	17.
Blaj	>	13.22	16.12	17.15	21.20	19.
						20.
București	pleacă	pers.	rap. d.	accel.	accel.	
Brașov	sosește	21.35	18.45	20.55	23.35	
Sighișoara	>	1.49	0.56	4.05	7.11	
Blaj	>	4.04	2.25	5.41	8.57	

Blaj - Cluj - Oradea

Blaj	pleacă	pers.	pers.	accel.	accel.	pers.
Cluj	sosește	4.09	13.26	17.17	5.46	21.23
Oradea	>	-	21.50	23.05	11.44	7.20

Oradea - Cluj - Blaj

Oradea pl.	pers.	rap. a.	pers.	pers.	acc.
Cluj	pleacă	1.30	6.23	-	14.50
Blaj	sosește	6.48	9.12	13.35	19.54
		10.27	11.26	17.13	23.44
					23.59

Blaj - Alba Iulia - Arad

Blaj	pleacă	rap. d.	accel.	pers.	accel.	pers.	per.
Alba Iulia	sosește	2.27	8.59	13.26	17.17	21.23	4.0
Arad	sosește	3.00	10.05	15.17	18.34	0.10	5.2
		6.54	14.04	-	0.08	6.15	11.0

Arad - Alba Iulia - Blaj

Arad	pleacă	pers.	pers.	pers.	accel.	rap.
Alba Iulia	>	7.50	-	14.55	16.41	21.49
Blaj	sosește	13.24	8.32	21.02	20.36	3.30
		14.57	10.27	23.59	21.38	5.40
						4.2

Blaj - Coșca Mică - Sibiu

Blaj	pleacă	pers.	rap. a.	pers.	accel.	pers.
Coșca-mică	sosește	0.09	4.29	10.30	15.00	17.1
	pleacă	0.56	4.55	11.11	15.29	18.0
Ocna Băi	sosește	2.20	5.50	12.55	16.50	20.9
Sibiu	>	3.19	6.49	13.54	17.43	21.4
		3.50	7.20	14.25	18.10	22.1

Sibiu - Coșca Mică - Blaj

Sibiu	pleacă	pers. comb.	pers.	pers.	pers.	pers. comb.
Ocna-Băi	sosește	3.05	9.53	13.45	16.45	23.14
Coșca Mică	sosește	3.33	10.15	14.11	17.10	23.36
	pleacă	4.29	11.04	15.08	18.04	0.25
Blaj	sosește	5.11	12.36	16.30	20.38	1.57
		5.41	13.22	16.12	21.20	2.25

Blaj - Teiuș - Războieni - Târgu-Mureș - Reghin

Blaj	pleacă	accel.	accel.	accel.	pers.	accel.	pers.
Teiuș	sosește	5.46	8.59	8.59	13.26	17.17	21.23
	pleacă	6.08	9.23	9.23	14.06	17.38	22.00
Războieni	sosește	6.20	9.35	9.35	14.29	17.50	22.15
	pleacă	6.52	10.24	10.24	15.19	18.22	23.13
Tg.-Mureș	sosește	7.05	10.40	14.08	15.40	18.40	23.32
	pleacă	8.37	12.13	15.38	17.53	20.54	1.01
Reghin	sosește	8.45	-	15.45	18.00	-	1.25
		9.35	-	16.33	19.15	-	2.21

Reghin - Tg. Mureș - Războieni - Teiuș - Blaj

Reghin	pleacă	pers.	mixt	pers.	pers.	mixt	pers.
Tg.-Mureș	>	4.25	6.33	12.40	20.18	-	-
Războieni	sosește	5.21	7.58	13.42	21.15	11.05	16.40
	pleacă	6.45	10.17	15.07	22.40	13.35	18.12
Teiuș	sosește	8.47	10.31	15.35	22.53	13.50	21.55
	pleacă	9.34	10.58	16.24	23.26	14.23	22.48
Blaj	sosește	9.50	11.06	16.38	23.38	14.34	23.06
		10.27	11.26	17.13	23.59	14.57	23.44

Blaj - Diciosânmărtin - Bălăușeri - Sovata - Praid

Blaj	pleacă	pers.	pers.	pers.
Diciosânmărtin	sosește	6.15	11.35	17.30
Bălăușeri	>	7.52	12.56	18.54
Sovata-băi	>	9.18	14.23	20.26
Praid	>	10.45	15.42	21.50
		11.00	15.57	22.05

Praid - Sovata - Bălăușeri - Diciosânmărtin - Blaj

Praid	pleacă	pers.	pers.	pers.
Sovata-băi	sosește	3.55	12.45	16.00
Bălăușeri	>	4.14	13.02	16.20
Diciosânmărtin	>	5.29	14.21	17.38
Blaj	>	6.35	15.29	18.51
		8.15	17.02	20.36

Cețiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI”